

עמנואל נולד בשנת 1919 בעיר ילסבוגרד ברוסיה, אח לאריה בן גוריון, ובן שני לציפורה וד"ר משה קוריטני. ד"ר קוריטני היה רופא ממשלתי ומנתח. ציפורה אימו, בת אביגדור גרין מפלונסק, ואחות לרבקה, אברהם, מיכאל, ודוד בן גוריון. ב-1922 נרצח ד"ר משה קוריטני במרפאתו, וציפורה, אריה ועמנואל ברחו חסרי-כול אל בית אביה אביגדור גרין שבפלונסק.

בשנת 1925 עלה עמנואל עם אביגדור לארץ-ישראל והתאחד עם ציפורה ואריה, ושלושתם התיישבו בחיפה. שם הייתה ציפורה אימם אחות ב"קופת חולים". את ילדותם עברו עמנואל ואריה בחיפה בשכונת הדר הכרמל. תחת שרביטו של ד"ר בירם סיימו שניהם את בית-הספר הריאלי, ופנו כל אחד בדרכו, לעולם של הגשמה, השכלה ויצירה.

עמנואל היה איש רב-גוני בכישוריו, אוהב שירה, ציור, ספרות, היסטוריה, איש המגמה הריאלית. בעל תואר שני בהיסטוריה ובפילוסופיה.

ב-1938 החל את לימודיו בבית-הספר לאומנות "בצלאל" בירושלים, וסיים 3 שנות לימודים בהצלחה. ב-1941 גויס לצבא הבריטי לארבע שנים. שירת ביחידת התותחנים נגד מטוסים.

בהמשך שירת כמדריך בבית-ספר הצבאי לפיתוח מפות מתצלומי אוויר. עם שחרורו מהצבא הבריטי החל את לימודיו באוניברסיטה העברית בירושלים, וקיבל תואר שני במדעי הרוח, במגמת היסטוריה, פילוסופיה וחינוך.

משנת 1948 עבד במטה חיל האוויר והיה חבר בהוצאת "מערכות". משנת 1949 החל במחקריו השיטתיים על התפתחות מדע התעופה בעולם.

עמנואל שימש כתב לענייני מדע בעיתונים "במחנה", "הארץ", "דבר לילדים" ובביטאון חיל האוויר. בשנת 1957 יצא ספרו הראשון "50 שנות תעופה עולמית", לאחריו הוציא את ספריו עבי הכרס "מהלאה לשמש", "תעופה על-קולית" ו"סילונים מדברי שחקים" - ספריו אלה זיכו אותו בפרס דוב הוז.

עמנואל חי בתל-אביב כל חייו, יחידי וערירי, היה מיושבי בית הקפה "כסית" עם אלתרמן ואמנים אחרים. בבית-השיטה ביקר בקביעות בחגים ובמועדים.

בשנת 1982, ערב פסח בבית-השיטה, לקה בליבו ונפטר בפתאומיות.

נקבר למחרת בבית העלמין של הקיבוץ, והוא בן 64.

ספריו ניתנו לביטאון חיל האוויר, וספרייתו קרויה על שמו.